

Ή μια ζωή στο κάτεργο Ή μια ζωή στο δρόμο

Οι αποκλεισμοί των καταστημάτων τα οποία έσπευσαν να υιοθετήσουν την δέσμη μέτρων που κομψά αποκαλείται “απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας” (σε πρώτη φάση κυρίως μεγάλα υποκαταστήματα & super market), είναι μια απάντηση απο την πλευρά των εργαζομένων στην επίθεση της κυριαρχίας, που τείνει να περιορίσει τη ζωή μας στην απλή “διεκπεραίωση” της καθημερινότητας. Το δωρο, κατεκτημένο μέσα απο μια σειρά εργατικών αγώνων, καταργείται πια και τυπικά (στο μεγαλύτερο μέρος του ιδιωτικού -τουλάχιστον- τομέα, έχει ουσιαστικά καταργηθεί εδώ και χρόνια), συμπαρασύροντας μαζί του ό,τι ως τώρα θεωρούταν “αυτονόητο δικαίωμα” των εργαζομένων. Έτσι, 10ωρο ή 12ωρο και απλήρωτες υπερωρίες έρχονται να συμπληρώσουν την εικόνα του κάτεργου που ετοιμάζουν κράτος και αφεντικά για εμάς.

Το διευρυμένο, “απελευθερωμένο” ωράριο, σχεδιασμένο για να καλύψει την ανάγκη της παγκόσμιας αγοράς για συνεχή και αδιάλειπτη κίνηση, χωρίς χρονικούς περιορισμούς και “αδικαιολόγητες” καθυστερήσεις, παρουσιάζεται ως μια μοναδική ευκαιρία για περισσότερη κατανάλωση. Περισσότερη περιπλάνηση στους διαδρόμους των καταστημάτων, που στα μάτια των καταναλωτών φαντάζουν απτός παράδεισος. Η ηθική της κυριαρχίας που επιμελώς καλλιεργείται από τους μηχανισμούς χειραγώγησης μεταμφιέζει τον εκβιαστικό χαρακτήρα της εργασίας σε λογικό συμπέρασμα: “Όσο περισσότερο δουλεύεις, παράγεις και αναπαράγεις τους όρους της εκμετάλλευσής σου, τόσο μεγαλύτερη πρόσβαση έχεις στην αφθονία”. Το συμπέρασμα με ευκολία μπορεί να μεταφραστεί σε: “σκάσε, τρώγε, δούλευε”, αλλά αυτό πολύ λίγο μειώνει την κοινωνική αποδοχή του παραπάνω συλλογισμού.

Ή μια ζωή στο κάτεργο Ή μια ζωή στο δρόμο

Οι αποκλεισμοί των καταστημάτων τα οποία έσπευσαν να υιοθετήσουν την δέσμη μέτρων που κομψά αποκαλείται “απελευθέρωση του ωραρίου λειτουργίας” (σε πρώτη φάση κυρίως μεγάλα υποκαταστήματα & super market), είναι μια απάντηση απο την πλευρά των εργαζομένων στην επίθεση της κυριαρχίας, που τείνει να περιορίσει τη ζωή μας στην απλή “διεκπεραίωση” της καθημερινότητας. Το δωρο, κατεκτημένο μέσα απο μια σειρά εργατικών αγώνων, καταργείται πια και τυπικά (στο μεγαλύτερο μέρος του ιδιωτικού -τουλάχιστον- τομέα, έχει ουσιαστικά καταργηθεί εδώ και χρόνια), συμπαρασύροντας μαζί του ό,τι ως τώρα θεωρούταν “αυτονόητο δικαίωμα” των εργαζομένων. Έτσι, 10ωρο ή 12ωρο και απλήρωτες υπερωρίες έρχονται να συμπληρώσουν την εικόνα του κάτεργου που ετοιμάζουν κράτος και αφεντικά για εμάς.

Το διευρυμένο, “απελευθερωμένο” ωράριο, σχεδιασμένο για να καλύψει την ανάγκη της παγκόσμιας αγοράς για συνεχή και αδιάλειπτη κίνηση, χωρίς χρονικούς περιορισμούς και “αδικαιολόγητες” καθυστερήσεις, παρουσιάζεται ως μια μοναδική ευκαιρία για περισσότερη κατανάλωση. Περισσότερη περιπλάνηση στους διαδρόμους των καταστημάτων, που στα μάτια των καταναλωτών φαντάζουν απτός παράδεισος. Η ηθική της κυριαρχίας που επιμελώς καλλιεργείται από τους μηχανισμούς χειραγώγησης μεταμφιέζει τον εκβιαστικό χαρακτήρα της εργασίας σε λογικό συμπέρασμα: “Όσο περισσότερο δουλεύεις, παράγεις και αναπαράγεις τους όρους της εκμετάλλευσής σου, τόσο μεγαλύτερη πρόσβαση έχεις στην αφθονία”. Το συμπέρασμα με ευκολία μπορεί να μεταφραστεί σε: “σκάσε, τρώγε, δούλευε”, αλλά αυτό πολύ λίγο μειώνει την κοινωνική αποδοχή του παραπάνω συλλογισμού.

Τα καινούργια μέτρα που αφορούν την εργασία, δεν είναι, λοιπόν, ένα απλό ζήτημα μαθηματικών. Δεν είναι απλά η πρόσθεση ενός κακοπληρωμένου δώρου στο, συνηθισμένο, μας 8ωρο. Είναι μια συνολική διευθέτηση του χρόνου μας - εργάσιμου ή μη - από τα αφεντικά με δύο όψεις που αλληλοσυμπληρώνονται και συνθέτουν την εικόνα του "ευτυχούς υπηκόου" μέσα στο πλέγμα των σχέσεων της κυριαρχίας. Ο άνθρωπος καταλήγει να παρατηρεί, σαν ξένος, μια ζωή που δεν είναι πια δική του. Ξεκινώντας από τη δουλειά στην οποία παράγει, με μέσα που δεν του ανήκουν, μέσα από μια διαδικασία παραγωγής που δεν την ελέγχει και πολλές φορές δεν την γνωρίζει ολόκληρη, προϊόντα που δεν του ανήκουν. Προϊόντα τα οποία, άχρηστα στην πλειοψηφία τους, έρχονται να καλύψουν πλαστές ανάγκες, που έχει δημιουργήσει η κυριαρχία μέσω του θεάματος, για να συνεχίσει να υπάρχει. Προϊόντα που καλείται να καταναλώσει στο χρόνο που του μένει μετά τη δουλειά, όταν δεν είναι μπροστά στη τηλεόραση παρακολουθώντας την αναπαραγωγή όλης αυτής της διαδικασίας.

Μπροστά σε αυτό το μοντέλο, που προορίζεται να αντικαταστήσει τη ζωή μας, δεν προτείνουμε την προσκολλησή μας στους προηγούμενους όρους εκμετάλλευσης. Δεν θέλουμε να διαπραγματευτούμε τους όρους λεηλάτησης της ζωής μας, από τα πάντα πρόθυμα αφεντικά μας, αλλά την καταργησή τους.

**Αυτοοργανωμένοι αγώνες στους χώρους εργασίας,
για την κατάργηση της μισθωτής σκλαβιάς.**

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ-ΑΜΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τα καινούργια μέτρα που αφορούν την εργασία, δεν είναι, λοιπόν, ένα απλό ζήτημα μαθηματικών. Δεν είναι απλά η πρόσθεση ενός κακοπληρωμένου δώρου στο, συνηθισμένο, μας 8ωρο. Είναι μια συνολική διευθέτηση του χρόνου μας - εργάσιμου ή μη - από τα αφεντικά με δύο όψεις που αλληλοσυμπληρώνονται και συνθέτουν την εικόνα του "ευτυχούς υπηκόου" μέσα στο πλέγμα των σχέσεων της κυριαρχίας. Ο άνθρωπος καταλήγει να παρατηρεί, σαν ξένος, μια ζωή που δεν είναι πια δική του. Ξεκινώντας από τη δουλειά στην οποία παράγει, με μέσα που δεν του ανήκουν, μέσα από μια διαδικασία παραγωγής που δεν την ελέγχει και πολλές φορές δεν την γνωρίζει ολόκληρη, προϊόντα που δεν του ανήκουν. Προϊόντα τα οποία, άχρηστα στην πλειοψηφία τους, έρχονται να καλύψουν πλαστές ανάγκες, που έχει δημιουργήσει η κυριαρχία μέσω του θεάματος, για να συνεχίσει να υπάρχει. Προϊόντα που καλείται να καταναλώσει στο χρόνο που του μένει μετά τη δουλειά, όταν δεν είναι μπροστά στη τηλεόραση παρακολουθώντας την αναπαραγωγή όλης αυτής της διαδικασίας.

Μπροστά σε αυτό το μοντέλο, που προορίζεται να αντικαταστήσει τη ζωή μας, δεν προτείνουμε την προσκολλησή μας στους προηγούμενους όρους εκμετάλλευσης. Δεν θέλουμε να διαπραγματευτούμε τους όρους λεηλάτησης της ζωής μας, από τα πάντα πρόθυμα αφεντικά μας, αλλά την καταργησή τους.

**Αυτοοργανωμένοι αγώνες στους χώρους εργασίας,
για την κατάργηση της μισθωτής σκλαβιάς.**

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ-ΑΜΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

